

Propuneri de stimulare a cresterii oilor: baza furajera

Descriere imagine:
Crescator cu turma de turcane

Abordarea unei strategii nationale pe termen mediu si lung în domeniul cresterii ovinelor trebuie sa aiba în vedere directiile actuale si de perspectiva de exploatare a ovinelor, existente la nivel european.

Oieritul, fruntas al agriculturii autohtone

Conform datelor comunicate de FAO, în anul 2007, structura medie a veniturilor obtinute din exploatarea ovinelor în tarile UE este orientata preponderent spre productia de carne (circa 72%), urmând apoi laptele (23%) si, într-o masura mai mica, lâna (5-6%).

Dintre toate sectoarele agriculturii românești, cel de crestere a ovinelor a asigurat în totalitate necesarul intern de carne, brânzeturi, lâna si de piei, situându-se, în ultimii 15 ani, pe locul întâi, în ceea ce priveste exporturile.

Patronatul exportatorilor de carne de ovine a anuntat pentru anul 2007 un export total de 175 milioane euro. Cifra s-a mentinut si în 2008, la acesta adaugându-se si valoarea unui export mai important, si anume cel de brânzeturi din lapte de oaie. Astfel, acest sector a ajuns anul trecut la o valoare totala a exportului de 200 milioane de euro, reprezentând circa 30 la suta din cel realizat din agricultura româneasca.

Din aceste date rezulta cu claritate ca sectorul de crestere a ovinelor din România este unul prioritar si, c

a atare, el trebuie sustinut si dezvoltat pe termen mediu si lung.

În opinia mea, mentinerea si dezvoltarea acestui segment al agriculturii este un proces complex, politic si social, care depinde de îmbunatatirea bazei furajere, a productiei de carne si de lapte, de perfectionarea în pregatirea profesionala a oierilor si a structurilor ajutatoare, si nu în ultimul rând, de ameliorarea genetica a efectivelor autohtone de ovine.

Baza furajera, mar al discordiei

? **Proprietatea asupra pasunilor si a fânurilor** Spre deosebire de tarile europene cu importanta în cresterea ovinelor (Regatul Unit, Spania, Franta, Grecia, Italia), unde crescatorii de ovine sunt proprietari ai pasunilor sau le închiriaza pe termen foarte lung (99 ani în Regatul Unit, respectiv doua generatii), în România, circa 70 la suta din pasuni apartin consiliilor locale, care le închiriaza, de regula, pe o perioada de 1-2 ani, foarte rar pe 5-10 ani sau mai mult.

În momentul de fata, crescatorii de oi considera ca cel mai grav obstacol în dezvoltarea sectorului de crestere a ovinelor în România îl constituie lipsa unei legislatii care sa promoveze închirierea pasunilor pe minim 15-20 de ani. Aceasta situatie a condus la neefectuarea lucrarilor de ameliorare a pasunilor, instalarea pe mari suprafete a arboretului, ferigii, pipirigului, scaietilor, brusturilor etc., a eroziunii solului pe pasunile în pante si, în final, la degradarea accentuata a acestor suprafete ierboase.

O realitate este si aceea ca în România se pasuneaza mult dupa sistemul "abandon continuu".

? **Împrejmuirea pasunilor**

. În ultimii cinci ani, deficitul de ciobani profesioniști s-a accentuat de la un an la altul, acestia migrând masiv în tari precum Spania, Italia, Franta si Germania.

Pentru a mari norma de oi per cioban este nevoie sa îngradim pasunile cu garduri speciale din plasa (1 m gard = 0,9-1 euro metru liniar).

? **Îmbunatatirea productiei cantitative si calitative de masa verde.** Aceasta masura vizeaza acordarea unor subventii pentru îngrasamintele administrate pe pasuni si pentru samânta de plante furajere, necesare fie la înfiintarea de pajisti cultivate, fie la supraînsemântarea pajistilor naturale.

Actiunea implica efecte favorabile prin: eliminarea pagubelor pe care la produc oile nesupravegheate; folosirea rationala a pasunilor (pasunatul rotativ cu 4-5 zile de pasunat si 20-30 zile pentru refacerea covorului vegetal); cresterea semnificativa a productiei de iarba si a calitatii ei; igienizarea pasunii prin întreruperea ciclului evolutiv al parazitilor specifici oii în perioada de refacere a ierbii, precum si sterilizarea naturala sub actiunea razelor solare.

Importatorii straini sesizeaza frecvent faptul ca mieii proveniti din România, care au pasunat, sunt în mare joritate afectati de boli parazitare. Ca urmare, pretul oferit per kilogramul de miel, greutate vie, este mic.

Pe pasunile unde oile pasc continuu, de primavara devreme pâna la începutul iernii, infestarea cu paraziti si infectarea cu bacterii patogene este continua, ovinele fiind supuse unor riscuri majore.

? **Teren agricol, nu intravilan.** După desfiintarea CAP-urilor si IAS-urilor, un numar mare de crescatori de oi au cumparat ferme pentru a realiza exploatatii moderne.

În încercarea de a le intabula, au avut surpriza neplacuta sa constate ca desi aceste ferme cu terenuri de incinta si constructii sunt în afara localitatilor si a PUZ-ului, proprietarilor li s-a impus sa le intabuleze ca suprafete în intravilan, si nu ca teren agricol. Prin urmare, posesorii, fiind obligati sa plateasca sume exagerat de mari, au renuntat la intabulare si, în consecinta, si la efectuarea lucrarilor de modernizare a fermelor.

PROPUNERI

Crescatorii de oi propun o serie de masuri, a caror rezolvare favorabila, considera ei, ar însemna un salt spectaculos spre promovarea unei exploatatii de ovine moderne:

? Elaborarea unei legi (sau reactivarea legii pentru organizarea, administrarea si exploatarea pasunilor, aprobata în anul 1928) sau a unui act normativ care sa permita crescatorilor de oi sa închirieze pasunile pe minim 15-20 ani, cu conditia ca acestia sa efectueze lucrari de întreținere si de ameliorare a suprafetelor respective;

? Acordarea unei subventii de 50 la suta (0,5 euro/ml gard de plasa) din valoarea facturii;

? Subventionarea cu 50 la suta a îngrasamintelor si a semintelor de plante furajere;

? Initierea si aprobarea unui act normativ prin care incinta fermelor din afara localitatilor sa fie intabulate ca suprafata agricola, si nu ca teren intravilan;

? Subventionarea motorinei atât pentru productia vegetala, cât si pentru lucrarile mecanice din zootehnie (cosit, balotat, însilozare, transport, scos gunoi etc.).

Articol publicat în revista Ferma nr. 3(70)/2009

Ioan Padeanu